

AKKURAT NÅ

Blokka

– Sei meg no, synest du dei skal rive Høgblokka?
– Ja jøss ærru gærn! Det er menneskefiendtleg, brutalistisk, kald, hard, totalitær, autoritær, fascistisk betong. Vekk med seg!
– I say.
– I tillegg er ikkje dette eit bygg som symboliserer den type verdier vi bør vere stolte av. Det er kald og avvisande arkitektur.

– Vel, eg liker blokka og søsterbygget Y-blokka. Det er to fine og stramme bygningar, med kunst i verdsklasse. Det er ikkje alle offentlege bygg som har blitt utmsykka av Picasso. I tillegg synest eg i aller høgste grad det er bygg som representerer Noreg. Høgblokka er som eit portrett av alle menn som levde på 50-talet og hadde opplevd krigen. Ho liknar på Einar Gerhardsen, stram, elegant og uten fiksfaks. Og først og fremst slank, slik alle menn på 50-talet var stramme. Vog du meir enn 75 kilo den gong, snudde folk seg etter deg på gata. Snop åt folk knappast i helgane, feittprosenten var lav, haldninga var stram. Alt dette ser vi i Høgblokka.

– Skal vi ha eit regjeringsbygg som representerer Norge i dag, bør det kanskje bli eit litt lubbent og breitt slott med alt på eitt plan, slik at dei lubne folka som skal jobbe der klarer å kome seg rundt. Ranke Gerhardsen var rappfota og lett på tå, han tok trappene opp i Høgblokka lett som berre det, to steg i slengen. Ikkje snakk om å bruke heis. Til lunsj var det to brødiskiver og eit eple.

– Du seier noko der. Vi treng Høgblokka som eit memento mori, der vi sit og et fancy lunsj i staden for å sitje med matpakka ved skrivebordet. Så slank kan du også bli, om du berre lever asketisk og nøysomt.

– Vi får håpe krisa slår inn over landet, så blir det ein realitet fortare enn du kan seie «fargefjernsyn».

Norbert

Stokstad På Kunstnersenteret Møre og Romsdal i Molde kan du se Ove Stokstads grafikk og malerier fram til 18. august. Stokstad er valgt til å lage årets festivalutstilling under Moldejazz 2013.

Perspektiv

Et oljeeventyr

Det var en gang et land som lå så langt oppe mot nord at alle som bodde der følte seg nærmest hevet over jorden og andre folk. De hadde nok av mat og de holdt varmen, for de hadde funnet svære mengder olje. Så mye olje fant de og så mye brente de at jorden var i ferd med å bli overopphetet. Lenger sør ble det vanskelig å dyrke mat. Mange ville dra nordover for å unngå heten. Noen ble tjenestefolk for nordboene og var lykkelig for det.

Men det var ikke plass til alle i nord. Andre steder ble det stadig mer ulevelig for folk flest og de ville gjøre opprør. De ba sine konger og herskere om å slutte å kjøpe olje og handle med nordboene. Men mange konger og herskere var gode venner med nordboene og ville ikke klage til dem. Noen hadde også olje selv og levde godt av å bytte olje med andre varer.

En dag var det en som fant ut hvordan man kunne høste solstråler og bruke dem til de formål som oljen hittil hadde vært brukt til. Hurra!, sa han og gikk til kongen og alle herskerne med den store nyheten. Se så flott, sa han, nå kan hver og en, småkårsfolk

og konger i hele verden, alle som en, klare seg uten olje. Men nordboene ble ikke glade for dette. Hvis dette er sant, hva skjer da med oss? Da kan jo alle tjenestefolkene våre reise hjem igjen og klare seg selv. Hvordan skal vi da kunne leve så godt som vi nå gjør?

Bekymringen ble stor blant nordboene. Alle hadde sett frem til et liv i overdådig velstand. En ville at de skulle holde hemmelig at solen kunne erstatte olje, men nyheten spredde seg og var vanskelig å stoppe. Nordboene som hadde så mye olje og hadde brukt så mye krefter på å få den klar til bruk! Kanskje varmeplanet kunne graves ned under bakken? Om slik nedgraving ville fjerne varmen for alltid var ikke sikkert. Men de fortalte hele verden at om de ikke fikk det til

med det første, ville de helt sikkert få det til etter hvert.

For å vise sin gode vilje, lagde nordboene verdens flotteste anlegg for å samle opp varmen og sa at de måtte først bli gode på slik oppsamling før de begynte nedgravingen. Til noen av sine kjære oljevenner i sør, skjenket nordboene også en masse trær slik at vennene kunne ha et sted å svale seg mens de pumpet olje. Så sa de til alle som brukte olje at hvis de bare betalte en liten avlat til presteskabet så var det helt ufarlig med olje. Avlaten skulle også vise seg å bli veldig billig, og hvis man bare solgte, handlet med eller brukte olje, fikk man god råd til å betale.

Med det kunne nordboene trygt reise rundt i verden og fortelle alle verdens folk at nordboene var verdens frelsere. Det var ikke nødvendig å finne lure måter å høste og bruke solstråler til slikt som man kunne bruke olje til. Hvorfor skulle man det når man kunne søke tjeneste hos nordboene? Snapp, snapp, snute, så var oljeeventyret ute.

Peter M. Haugan,
professor i oseanografi
pieter.haugan@gfi.uib.no

I San Antonio i Texas gikk mange ting galt da en 42 år gammel mann skulle prøve å rane en restaurant. Han tok med seg chihuahuaen sin. Han ventet ikke til alle ansatte var gått. Og han prøvde å åpne jukeboxen for å få tak i penger. Politiet fant ham da han prøvde å gjemme seg i buskene utenfor. Hunden knurret.